

Третата линия окопи, по причина на скалистата почва и ограничено време, бѣ докарана съ дълбочина отъ на колѣне до цѣлъ рѣстъ. И въ тритѣ линии окопи имаше голѣми каменни блокове, които прѣчеха на свободното движение.

Отъ в. Каймакчаланъ къмъ окопите водѣха три хода за съобщение: единъ — по западния склонъ до първата линия, втори — по източния склонъ сѫщо до първата линия и трети — съединяващ първата съ втората линия окопи. Ходовете за съобщение се обстрѣлаха надлъжъ отъ неприятелската артилерия и по тѣхъ имаше голѣми блокове, които прѣчеха на движението.

На северния склонъ на Каймакчаланъ бѣха приготвени изкопи за заслони и земянки, но недовършени.

Изобщо цѣлата система окопи и ходове за съобщение, построени на склона, обѣрнатъ къмъ противника, се фланкираха отъ неприятелските батареи, разположени на Шопа, Седлото и Низидагъ.

На източния склонъ на в. Каймакчаланъ, между втората и третата линии, бѣха приготвени окопи за 7/6-а батарея, а на дѣсния флангъ задъ третата линия — такива за 4/6-а полска батарея. Източно отъ последната бѣ инсталирano едно 10·5 см. германско оръдие.

Предъ к. 2368 бѣ построенъ окопъ около 500 крачки съ фронтъ на югъ и изтокъ съ дълбочина 0·80 м., безъ телена мрежа предъ него. Такава се постави презъ време на боеветѣ. На склона, обѣрнатъ къмъ Каймакчаланъ, нѣмаше окопъ. Източниятъ фасъ на окопа се фланкира отъ батареите, разположени на Низидагъ и Седлото, а южниятъ — отъ батареите на Каймакчаланъ.

Предъ тритѣ чуки срещу долината бѣ изработенъ окопъ, дълбокъ цѣлъ рѣстъ, безъ телена мрежа. По южнитѣ склонове на Острата (Иновата) чука, а така сѫщо и на седловината, образувана отъ Острата чука и к. 2368, бѣха построени окопи цѣлъ рѣстъ безъ телена мрежа.

Каймакчаланская позиция бѣ несполучливо избрана. Тя бѣ изнесена на 600 крачки отъ вододѣла по обѣрнатите къмъ врага голи склонове. Положението на защитниците се влошаваше отъ отдалечението на окопите отъ вододѣла, който представляваше единственото закритие противъ барабанния огънь. Цѣлата позиция е разположена като на длань предъ противника. Поблагоприятна цель за артилерията отъ подобна позиция не можеше да има, особено когато тя разполага съ достатъчно снаряди, каквато бѣ срѣбската, богато снабдявана съ такива отъ французите.

До 12 септемврий, когато противникътъ мина въ настѫпление, укрепяването на позицията поради изложените горе причини не бѣ завършено. Най-важното, тя нѣмаше скривалища за воиници отъ барабанния артилерийски огънь и противъ минния. Защитниците бѣха поставени като мишенки за разстрѣлване отъ артилерията на врага. Фортификацията дава преимущество на отбраната да бие атакуващи съ по-слаби сили само тогава, когато е въ състояние да противостои на неговата артилерия.

Въ този видъ Каймакчаланская позиция не можеше да противостои на полската артилерия, а врагътъ постави срещу нея гаубици, тежка артилерия и мини, тежки 50 кгр., и въ про-